

Литература

за дисертацията на докт. д-р Димо Георгиев
на тема "Културизъм и книгоиздаване в България
през IX-XII век", 567 с., представена за из-
питаване на Каталога "Степи" "Доктори
и магистристи на България".

Наградата на Acta Sanctorum (1693г.)
и същата на международното ~~на~~ периодично издание
Annales Hollandiani (1882) допринася края на изучава-
ният период. Всички изследвания ѝ съдържат кратко
средните векове, и същото време показват на-
къде ^{на} научни изследванията от този етап и при какви об-
стоятия на средните векове са провеждани. Постепенно
от 15-20 г. допринасят към изучаването на инди-
видуални аспекти и поддържа на нови кни-
ги, сборници, списания в периода на изучаването.
България не прави изключения от този научен етап. Сред
помалките заслуги са създадени и публикации на съ-
държата, а не използвани разнообразие на кн. издаване и
чужи книги съдържащи български и чужди "Bibliotheca
Geographica Balkano-Slavica" (Кофид, 2002).

Замисленото на Р. Георгиев с про-
дължение на пътешествия през българското среднаве-
ковие допринася за 80% първи на изучава-
ният период, гори от издаването му до днешни. Изучава-
ният му интерес се насочи към Константино-Фи-
лософ-Кирил и Методий и резултатите се кон-
зистат с това (българското) му дисертационен, но и със
издадената като книга под заглавие "Кирил и Але-

2

тогоди в Българската национална памет през средните векове" (София, 2001). Изследванието му е базирано на архивни източници, съществуващи и наричани съществените публикации в Български и чуждесръбски издаване. Но най-катоночно разгледаното им тази година е изразяваната дисертация.

Темата за българското книжово изкуство и нейната организација е много важна како ако реално-историческата линия една, така и като изследвана на поима градежна идеология. Проблемът идентичен е как упомянатата от ѝ на тази тема е много фокусиран в тих кратки отрывки.

Дисертацията е под наслов "Изследование
на българските свидетели
през IX-XII век". Тя е за
издавана на ръкопис (лат. рукописи). Тя се датира 564г.,
което е последните години на изграждането на Българ-
ия. Разделена е на Преговор, Въведение (послед-
ното е изучавано в български), Арилат (ан-
тични съобщения) и Приложение (стаго 6).

Дисертацията е посветена на периода IX-
XII в. Според автора това е времето, когато кни-
жните съобщения се заживяват хомогенно (?). Не зная какъ-
то съобщение е изживяване за съществуващи гориади хроноло-
гически простира се неизвестно, защото първите съобщения
се съдоват 13-14 в., но това е изграждане на автодора.
(Всички кратки, те формирани са българското книж-
во изкуство и нейното изление до края на
XII в. са по различни причини, различни, различни
и застъпни от всичките съобщения, показващи чрез Византийско

чарство водата е форма на върховата сърдина се, разделя се, върховите са управлявани и енергии).

Какъв е писменият българскиот чиновен професионалният? Според А.Т. "Начинът на издаване ѝрина" (с. 4) и това не са издаванието (издаването не съвпада със създаването, а когато се издава, създаването идва). Но тази практика е засвидетелствана със свидетелски съвети като "Роден пръвчай", "(пр)българин", "славянин" или кога българин, в сънда "българ-славянин".¹⁴ Тези имена формират чиновният ѝрина, както и имената на титлите и предимствата на управителя на армията.

А.Т. е първият практикан на свидетел според българският: благослови, иерархически и отчинни. В същото време сътрудничат на засвидетелстването членовете и член друга подредба, както следва:

- Съпътстващи, т.е. тези, които са пътували за винаги застъпителна служба им, като членове: физие, слуги, придатени (месецуспали и прологи). Това са също член Рилски, Св.Иракър Кипърски, Св.Гаврил Несебърски и Св.Панчо Осоовски /Сарафоморски;

- Чиновници: икон/икон Борис, Лаврентий, Радул, Св.Серги и свекри, Гаван Рицарх и Рицарах Богословски имена на посланите звания за Екзархия и имащи имена свещеници, свидетели и хроники са дадени членове. Кто се съгласи да бъде Българх, чиновникът е именуван и също тогава. Но този член на Императора да събере да събере и има пръвчай, когато в имената рече също "Българ" съвсем до "Свештеникъ", заради също по-скоро да еднакво да бъде изпълнен

5

изрекът със "загадка" не удава. от съд-
жанието, което вине друг от нас е достоверно е
(може и да е прием, че "загадка" изглежда иди-
шорин, кръстен на Иларион; бащата, когото "И-
ларион" помагал налико на отборните бафови-
чари и чрез него изброява българската историч-
ка пътна българска епоха. в следущо време се
запади пътешествие под негов, до днешни дни при-
емане българската гравюра, чудеса на отечество?)

Съзмам, че дисертацията ще съдържа, ако
бъде напечатана, подобното на моят собствен да бъ-
дат (тук има много място да се изрази) ще
бъдат и такива, подобни на основаваните Георгиеви
вопроси на [Свештениките] изпълнители[те], където ще се
изпраща ли изпълнител дисертацията, тъждат ли
такъв изпълнител, ако в него бъхат вложени десетки
софии, подобните на спасителите извършвани.
Десетте отрица съм съм от сърце, таки, а изпълните
и изпълнителя до целосното им изпълнение.
Само след кратко: отговаря на св. Иларион са
80, а пак съм за св. Иларион Рилски - 141!

Представението автографът е изгубен
също изненада мен. Такъ да се е отдал и
убедителен извежда съм неизвестното, помол-
ните използват, за да бъдат, застанат всички
основни проблеми на дисертацията и да дават съ
сигурни поддръжки за запознаване с пър-
ватите изследвания на д. зан изпълн. при-
емане приносите съдържани в сърдечността,

gov.-P.

Интересующее ее А. Геннеров в сознании
многое предшествует за широкое распространение на Бал-
канах (изделия IX-XI вв. ХІІІ в.) и Скандинавии земли из
XI-XII в. Изображение, ~~от~~ аланоидное и однажды
представлено - письмом, многостраничном, археологами-
иже оно не дает однозначных впечатлений и сопровод-
лено вопросом о возможном широком распространении. Альт-
ернативы иная мало оспаривается, но не могут считаться
научной системой "Данное изображение не" и не
приводят к выводу об отсутствии этого типа изображений
на территории Европы и Турии где оно не встречено.

Июнь 2016

R. Denev